

La Sènia, 429 dies de cassolada

Un grup de veïns protesta diàriament cinc minuts en diferents espais públics del poble. Ho fan de forma ininterrompuda des de la data dels empresonaments dels polítics del procés.

La Sènia ACN

Les cassoles sonen durant cinc minuts cada nit a la Sènia per a reclamar la llibertat dels presos independentistes i el retorn dels polítics exiliats. Ho porten fent des de fa 429 dies, de forma ininterrompuda, just a partir del moment de l'empresonament. La iniciativa d'un grup de veïns, que no vol aturar-se fins a aconseguir el seu objectiu, porta esta protesta cada nit a una plaça o espai públic diferent. **"Res del que puguem fer es pot comparar amb**

el que ha fet per nosaltres el govern a la presó i a l'exili. Vam votar, vam guanyar i van voler portar a terme el que la majoria va decidir. Per això són a la presó i, com que els vam votar, venim aquí perquè els treguen", argumenta Gemma Martínez, una de les participants habituals.

Les protestes comencen de forma puntual a les deu de la nit, just després del toc de les campanes. Com a excepció, els dies festius en els quals tradicionalment se celebren sopars familiars s'avança la convo-

catòria a dos quarts de nou. Són un grup que oscil·la entre sis i deu persones, els dies de major concurrència com els dissabtes, fins a la cinquantena. Tot i que alguns no solen fallar mai, moltes de les persones participants solen variar en funció dels dies.

Quan arriben al punt escollit –cada dia s'informa del lloc amb cartells que es distribuïxen pels grups d'usuàries d'aplicacions de missatgeria dels mòbils–, comença el ritual previ de desplegar al terra els símbols i missatges reivindicatius que els

Imatge de la cassolada del 17 de desembre a la Sènia. / ACN

identifiquen: estelades, banderes del poble o pancartes reclamant la República i la llibertat dels presos polítics.

La protesta s'ha celebrat de forma ininterrompuda aliena a les festivitats o les inclemències climàtiques diverses. **"Si no hi vinc, no em sento bé. I quan vinc, després puc continuar amb la meua vida perquè crec que ja he complit. És molt poca cosa, però per a mi significa molt"**, insistix Martínez, que no dubta a qualificar l'empresonament dels líders independentistes d'**"injust i antidemocràtic"**. **"Per damunt de tot, volem llibertat"**, proclama.

Martínez ve acompanyada a les concentracions de la seua mare, Elsa Gellida. Fill de l'últim alcalde republicà de la Sènia abans de l'entrada de les tropes franquistes, Gellida recorda encara que el seu pare va haver de fugir a França i no el va poder veure fins força anys després, quan es van retrobar al país veí.

"Penso aguantar venint aquí fins al final. Tinc l'edat que tinc i potser no ho podré aguantar. Però bé...", reflexiona. **"Les cassoles no deixaran de picar fins que surten de la presó i els nostres exiliats tornen a Catalunya"**, rebla la seua filla.

Per a Gellida, els paraHelismes entre la situació política actual i el franquisme que va haver de viure són evidents. **"És exactament igual. Torno a reviure el que vam viure llavors. El que ens van dir que s'havia fet una democràcia... per mi, no. Era camuflada. Quan va morir Franco ens deien que havia d'haver de democràcia: però els feixistes hi eren i ja va dir ell que ho deixava 'atado y bien atado'"**, ha subratllat.

Després de cinc minuts, les cassoles –algunes guarnides amb llavors grocs– deixen de sonar. Els participants en la protesta marxen cap a les seues cases pel mateix lloc on han arribat. L'endemà, una nova cassolada.

Orgull de ser ...

(≡) Premsa Comarcal

Només nosaltres
expliquem la
TEVA HISTÒRIA

L'EBRE